

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr.665 din 02.10.2019

Dosar nr: 318/2019 conexas cu dos. 319/2019, dos. 320/2019 și dos. 321/2019

Petițiile nr: 2897/28.05.2019; 2898/28.05.2019, 2899/28.05.2019, 2900/28.05.2019

Potent: Sindicatul Liber Independent din I.D.S.A. (Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală)

Reclamate: I.D.S.A.(Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală) (r1)

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin reprezentant (r2)

Obiect: neacordarea sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. Sindicatul Liber Independent din I.D.S.A. (Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală) cu sediul în București, str. Staicovici, nr. 63, sector 5

Numele și sediul reclamatei

2. I.D.S.A. (Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală) cu sediul în București, str. Staicovici, nr. 63, sector 5

3. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin reprezentant (parte reclamată introdusă în ședința de audieri) cu sediu în București, str. Staicovici, nr.63, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Prin adresele nr. 2897 din 28.05.2019, 2898/28.05.2019, 2898/28.05.2019, 2900/28.05.2019 (fila 1 – 37 la dosar) petentul reclamă discriminarea care ar decurge din neacordarea acelorași drepturi privind lucrul în condiții de muncă deosebit de periculoase ca cele acordate celorlalți salariați care lucrează în aceleași spații și laboratoare, pentru care angajatorul a constatat existența condițiilor de muncă deosebit de periculoase.

Aceste drepturi ar fi fost acordate altor salariați I.D.S.A. în baza unor hotărâri judecătorești definitive.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Astfel, prin adresa nr. 2897 din 10.06.2019 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3140 din 10.06.2019, a fost citat reclamatul r1 pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 20.06.2019. (filele 38 – 39 la dosar)

Prin adresa nr. 3524/21.06.2019 a fost citată partea reclamată r2, precum și petenta. (fila 41 - 42 la dosar)

7. În acest sens, Consiliul a invocat excepția de necompetență cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribuit exclusiv al instanțelor de judecată, ca urmare a celor reclamate, și anume faptul că angajatorul nu respectă prevederile H.G. nr. 917/ 2017 pentru aprobarea Regulamentului cadru privind stabilirea locurilor de muncă, categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia stabilit prin Anexa 1 și Anexa 3 coroborate cu Anexa nr. VIII din Legea nr.153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

8. Dos. 319/2019 – a fost invocată aceeași excepție.

9. Dos. 320/2019 – a fost invocată aceeași excepție.

10. Dos. 321/2019 – a fost invocată aceeași excepție.

11. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentul

12. Prin adresa nr. 2898 din 28.05.2019 (fila 1 – 37 la dosar), nr. 2897 din 28.05.2019, 2898/28.05.2019, 2898/28.05.2019, 2900/28.05.2019 petentul reclamă discriminarea care ar decurge din neacordarea acelorași drepturi privind lucrul în condiții de muncă deosebit de periculoase ca cele acordate celorlalți salariați care lucrează în aceleași spații și laboratoare, pentru care angajatorul a constatat existența condițiilor de muncă deosebit de periculoase.

13. Petenta susține faptul că angajatorul nu a pus în aplicare pentru întreg personalul din sistemul sanitar H.G. nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă și de acordare a acestuia pentru toate categoriile de personal.

Aceste drepturi ar fi fost acordate altor salariați I.D.S.A. în baza unor hotărâri judecătorești definitive.

14. Prin adresa nr. 3517/20.06.2019, prezenți în cadrul ședinței de audieri, precizează faptul că, motivul excluderii a fost susținut de criterii economice, respectiv faptul că salariile petenților sunt mai mici decât ale salariaților care au în plată compensația financiară. (fila 43 la dosar)

Susținerile părților reclamate

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin reprezentant r2

15. Prin adresa nr. 3509 din 20.06.2019 (fila 48- 51 la dosar) partea reclamată invocă:

- excepția de necompetență întrucât modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii, intră în sfera de competență a instanțelor de judecată. (fila 49 la dosar)
- excepția obiectului vădit nefondat (fila 49 la dosar)
- excepția lipsei calității procesuale pasive – partea reclamată neavând raporturi contractuale cu petentul (fila 50)

16. Pe fond, partea reclamată susține faptul că în baza actelor normative, structurile subordonate au solicitat direcțiilor de sănătate publică expertizarea locurilor de muncă pentru acordarea sporurilor la salariul de bază începând cu anul 2018, pentru personalul propriu, precum și faptul că a solicitat Ministerului Muncii și Justiției Sociale o serie de clarificări referitoare la modul de stabilire a drepturilor salariale în conformitate cu prevederile Legii cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (fila 51)

I.D.S.A. (Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală) r1

17. Prin adresa nr. 3994/12.06.2019 partea reclamată invocă:

- excepția de necompetență întrucât modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii, intră în sfera de competență a instanțelor de judecată. Pe rolul Tribunalului București a fost înregistrată cererea de chemare în judecată având ca obiect acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase pentru personalul I.D.S.A – Dosar nr. 17225/3/2018. (fila 52 la dosar)

- excepția obiectului vădit nefondat – fila 52 la dosar

- excepția tardivității – fila 52 la dosar

18. Au fost atașate soluții de instanță – filele 55 - 70 la dosar

V. Motivele de fapt și de drept

19. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată din oficiu, cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată, ca urmare a celor reclamate, respectiv nerespectarea de către angajator a prevederilor H.G. nr. 917/ 2017 pentru aprobarea Regulamentului cadru privind stabilirea locurilor de muncă, categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia stabilit prin Anexa 1 și Anexa 3 coroborate cu Anexa nr. VIII din Legea nr.153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

20. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios

administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

21. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modulului de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

22. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu, conform art. 28-32 din ***Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor***;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării 28.10.2019

Motivul de fapt și de drept: P.C.S. și V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.